

[Steen.]

gennem Rigsdagen. Men i den Prøvelse af de foreslaaede Ændringer, som det af Folketinget nedsatte Udvalg foretog, fik Det konservative Folkeparti den ulyksalige Idé, at de paa denne Grundforbedringslov vilde lave en Lønningslov. Hvis Ideen i sig selv var urimelig, tør jeg nok sige, at Udformningen var endnu mere haabløs, idet Udformningen kort og godt gik ud paa at sige, at alle hidtil oprettede Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere skulde annulleres, og for det Arbejde, der skulde udføres efter denne Lov, fastslog man i selve Loven, at det skulde udføres efter Begrebet: den paa Egnen gængse Betaling — og enhver ved jo, hvad det er Udtryk for. Stillet over for dette erklærede jeg ved anden Behandling her i Folketinget, at hvis dette skulde fastholdes, ønskede vi ikke at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Det kan naturligvis kun glæde mig, at Venstre og Det konservative Folkeparti under Sagens fortsatte Behandling har indset, at den Stilling, de dér havde indtaget, var uholdbar, og jeg betragter Forslaget, som det nu foreligger affattet af Landstinget, som virkelig et ærligt Forsøg fra de to Partiers Repræsentanter i Landstinget paa at komme ud af den Blindgade, deres Meningsfæller i Folketinget havde ført dem ind i. Tager man det foreliggende Forslag og læser det igennem, ja, saa maa man uvilkaarligt faa det Indtryk, at her er der rettet den stærkeste Opfordring til at danne Organisationer, som nogen Sinde er set i Lovgivningen; men da det formentlig ikke er Meningen og dette vel ogsaa har strejft de ærede Medlemmers Tanke, som har udarbejdet det, har de formentlig fundet Trøst i, at selv om Arbejderne fulgte den Opfordring, der ligger i dette Lovforslag til at danne Organisationer, behøver Arbejdsgiverne, i dette Tilfælde de Landbrugere, der lader Arbejdet udføre, ikke at gøre det; saa er der ingen at forhandle med og slutte Overenskomst med, og saa har man igen den gængse Løn i de Egne, hvor Overenskomst ikke foreligger. Men enhver kan sige sig selv, at dette vil føre til en Række urimelige Spektakler og formentlig Retssager om, hvorvidt det er den paa-gældende Landbruger, med hvem der ingen Overenskomst er, der er Arbejdsgiveren, og Arbejdet derfor skal udføres til den gængse Løn, eller om Arbejdsgiveren er den Dræningsmester, der er Tale om overalt, hvor det drejer sig om større Arbejder, og i saa Fald skal der jo ogsaa efter den Affattelse, de Herrer har givet Forslaget, betales den tariffmæssige Betaling.

Jeg anser selve den Tanke at lave Lønningslove paa de enkelte Love for urimelig, og jeg maa paa Det radikale Venstres Vegne afvise den uden Hensyn til, i hvad Retning den tenderer; men i Betragtning af, hvad denne Lov har betydet, og hvad den fortsat kan komme til at betyde, hvis de Beløb, der her foreslaas, stilles til Raadighed, opfordrer jeg saa indtrængende, som det er mig muligt, de Konservative og Venstrepartiet til at trække deres Indstilling tilbage. Det vil tjene Sagen, at de gør det, Forholdet er jo, som jeg har skildret det, at det er den urimelige Idés ulykkelige Affattelse, der har tvunget deres Meningsfæller i det andet høje Ting til at hitte paa noget, og jeg erkender, at som Situationen forelaa for dem, var det meget vanskeligt, men naar man nu har beredt dem disse Vanskeligheder, befri dem saa for at skulle have flere under Sagens fortsatte Gang. Dette Krav kan ikke holde, det er urimeligt og uigennemførligt, og Sagen er for god til at forplumres ved dette kluntede Forsøg.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Udvalgets Flertal for den Indstilling, der foreligger, idet jeg er meget tilfreds med, at Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, hvori det vedtoges sidst her i Folketinget. Jeg skal kun gøre en Bemærkning over for de Udtalelser, der er faldet imod Forslaget, som det vil blive formet, hvis Ændringsforslaget vedtages.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen fremkom med en ny Motivering for at indføre en Begrænsning af Arbejdslønnen i Grundforbedringsloven, idet det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Landbruget ikke har Raad til at betale en Løn som den, der er Tale om ude omkring i Amterne ved Grundforbedringsarbejder. Det maa jeg paa det bestemteste protestere imod. Lovens Virkning i Praksis viser, at det ikke kan være rigtigt. Der blev i Fjor her i Rigsdagen vedtaget en Lov om 10 Mill. Kr. til Grundforbedringsarbejder, og det var Hensigten, at Loven skulde gælde i 2 Aar; man regnede med, at dette Beløb vilde være tilstrækkeligt for dette Tidsrum. Inden Udgangen af det første Finansaar var hver Skilling opbrugt. Derfor kom jeg til Rigsdagen med Forslag om Forlængelse af Loven og om yderligere 10 Mill. Kr., og jeg kan sige, at i Øjeblikket ligger der i Ministeriet Andragender om Halvdelen af dette Beløb — altsaa til planlagte og i mange Tilfælde paabegyndte Arbejder — under Forudsætning af, at